

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu, de către avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului Lupașco Vadim și de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele aceluiași inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 27 octombrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

***Lupașco Vadim xxxxx** născut la xxxxx originar și domiciliat în mun. Chișinău, xxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 14.07.2017 - 27.10.2017;

2. Instanța de apel: 07.02.2018 - 06.03.2018;

3. Instanța de recurs: 13.11.2018 – 16.01.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 octombrie 2017, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Lupașco Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal i s-a stabilit lui Lupașco Vadim Nicolae un termen de probă de 1(unu) ani.

Cererea acuzatorului de stat, privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei din contul inculpatului Lupașco Vadim, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Corpurile delictive: - un DVD model „Freestyle”, DVD-R 4,7 GB, 16X, cu secvențe video, anexat la materialele cauzei penale (f. d. 47, 50); - un baston telescopic din metal, ridicat la 10 aprilie 2017 de la Nadolin Dmitri, transmis la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive din cadrul IP Buiucani, mun. Chișinău, bon nr. 84 (f. d. 55-56), soarta acestora urmează a fi examinată la cauza în privința lui Nadolin Dmitrii, procedura căruia a fost disjunsă de cauza lui Lupașco Vadim.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Lupașco Vadim la 10 aprilie 2017, aproximativ la orele 05:40 min., împreună și prin înțelegere prealabilă cu Nadolin Dmitri, aflându-se în fața marketului „Fidesco”, din str. Paris 34/6, municipiul Chișinău, deci în loc public, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, având asupra sa pregătite din timp un baston telescopic și un buzdugan cu lanț confecționat artizanal, intenționat, fără careva motiv, au inițiat un conflict cu Dragan Serghei și Rotaru Vasile, în cadrul căruia, le-au aplicat ultimilor multiple lovituri cu obiectele menționate supra, mâinile și picioarele, peste diferite părți ale corpului, cauzându-i lui Dragan Serghei conform raportului de expertiză judiciară nr. 998/D din 10 mai 2017, fractura falangei distale deget II mâna stânga fără deplasarea fragmentelor; echimoză la nivelul procesului mastoidian pe stânga, excoriații la nivelul rebordului costal pe stânga, membrul superior drept, genunchiul drept, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare medie, și lui Rotaru Vasile conform raportului de constatare medico-legală nr.1452 din 11 aprilie 2017, hemoragie totală în sclera ochiului stâng, edem echimotic la nivelul feței, edem al țesuturilor moi la nivelul capului, excoriații la nivelul feței, cotul drept, genunchiul stâng, după care au părăsit locul săvârșirii infracțiunii în o direcție necunoscută.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Lupașco Vadim a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) din Codul penal - *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, acțiuni săvârșite cu aplicarea armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu **apel** de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Furtuna Victor, invocând dezacordul cu sentința atacată în partea stabilirii pedepsei inculpatului și a respingerii încasării cheltuielilor de judecată din contul acestuia.

3.1 În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a menționat, că instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului Lupașco Vadim în baza art.287 alin.(3) Cod penal, însă, consideră că pedeapsa aplicată inculpatului este greșit individualizată, neproportională faptei și pericolului social al infractorului, iar aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 din Codul penal - lipsită de temei juridic și neargumentată.

De asemenea specifică acuzarea, că în cadrul examinării acestei cauze penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatului Lupașco Vadim să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare. Astfel, considerând că pedeapsa stabilită inculpatului, este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art.61 din Codul penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane.

În contextul dat, acuzatorul de stat a susținut că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Lupașco Vadim nu poate fi atins decât prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, doar această pedeapsă putând avea scopul educativ menit asupra acestuia, considerând că pedeapsa aplicată lui Lupașco Vadim de către instanța de judecată este prea blândă, datorită numărului și pericolului social sporit al infracțiunilor comise de către inculpat, comportamentului și personalității acestuia.

A mai indicat procurorul că, soluția instanței de fond privind respingerea cererea acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei din contul inculpatului Lupașco Vadim este nefondată or, urmare a acțiunilor acestuia, a fost necesară implicarea unui mecanism întreg compus din organul de urmărire penală, procuror, ofițeri de investigație, care au fost nevoiți să efectueze acțiuni de urmărire penală și speciale de investigație pentru a investiga faptele acestuia, toate aceste acțiuni generând cheltuieli din partea statului, care în mod normal ar urma de a fi recuperate, suma de 576 lei constituind doar o mică parte din acele cheltuieli pe care Legea permite de a o restitui.

Astfel, partea apelantă a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 27 octombrie 2017, în partea individualizării pedepsei penale și ce ține de cheltuielile judiciare, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care lui Lupașco Vădim, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) din Codul penal să-i fie numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea de la Lupașco Vadim a sumei de 576 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la întocmirea rapoartelor de constatare medico-legală nr.1452 din 11 aprilie 2017 și nr.1493 din 14 aprilie 2017.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curtii de Apel Chișinău din 06 martie 2018, a fost admis parțial apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Furtuna Victor, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, prin care lui Lupașco Vadim recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest prevederile sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Lupașco Vadim a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, inculpatul Lupașco Vadim, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în

rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

În ce privește pedeapsa stabilită inculpatului instanța de apel, a apreciat ca fiind una prea blândă și că prima instanță eronat a apreciat că corectarea lui Lupașco Vadim e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1(unu) an.

Reieșind din alegațiile apelantului indicate în cererea de apel, precum că pedeapsa stabilită inculpatului, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane Colegiul penal a conchis, că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, instanța de apel, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor comise, aceasta făcând parte din categoria infracțiunilor grave săvârșite cu intenție, care atentează la relațiile sociale referitoare la sănătatea persoanei și securitatea ordinii publice, caracterizată de un comportament cinic și obraznic al inculpatului, încâlcind ordinea publică în mod grosolan, cu aplicarea violenței în urma cărora părților vătămate le-au fost provocate leziuni corporale de gravitate medie, acțiuni ce prezintă o gravitate sporită și care dețin rezonanță în rândurile opiniei publice și determină reacții negative ale acesteia asupra faptului dat, precum și pericolul social prezentat de către inculpat, a conchis că inculpatul Lupașco Vadim urmează a fi condamnat pe art. 287 alin.(3) Cod Penal cu aplicarea unei pedepse cu închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, prin prisma prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele părții acuzării ce țin de solicitarea încasării din contul inculpatului Lupașco Vadim în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate în cazul din speță și anume, pentru efectuarea expertizelor judiciare în sună totală de 576 lei, Colegiul penal le-a respins ca fiind nefondate și fără suport juridic.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat *recurs* ordinar, la data de 20.04.2018, procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu, la data de 04.05.2018, avocatul Tocan Radion în numele inculpatului Lupașco Vadim și la data de 02.11.2018, avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului.

5.1. În motivarea recursului procurorul, indicând temeiul art.427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în latura cheltuielilor de judecată, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel, în altă componentă invocând că cheltuielile de judecată, în mărime de 576 lei, suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Lupașco Vadim urmează a fi încasate din contul acestuia făcând trimitere la art.227-229 Cod de procedură penală și modificările survenite la art.143 Cod procedură penală în vigoare din 09.02.2018.

5.2 În recursul său avocatul Tocan Radion indicând temeiul art. 427 alin. 1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău sediul Buiucani din 27.10.2017.

Indică apărarea că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră deoarece instanța la aplicarea pedepsei trebuie să ia în considerație gravitatea infracțiunii imputate, care legitimează o detenție provizorie, caracterul și gradul prejudiciabil al faptei imputate, modul comiterii infracțiunii. De asemenea solicită ca instanța să ia în considerație persoana inculpatului, vârsta sa, faptul că inculpatul este o persoană fără antecedente penale, că are loc permanent de trai, precum și faptul că starea sănătății inculpatului este nefavorabilă - suferă de un șir de maladii și necesită asistență medicală, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Menționează recurentul, că instanța de judecată în sentință a indicat existența circumstanțelor atenuante: comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, căința sinceră, recunoașterea vinovăției, însă nu le dă o apreciere corectă. Mai mult ca atât instanța constată că careva circumstanțe agravante nu sunt.

Pedeapsa cu închisoarea este cea mai gravă măsură de pedeapsă prevăzută de legea penală, ea se aplică doar în cazuri excepționale, când alte măsuri de pedeapsă nu pot fi aplicate, sau aplicarea lor nu ar atinge scopul pedepsei penale.

În speță instanța nu a motivat din ce considerente aplică o pedeapsă atât de aspră, doar face mențiunea că pedeapsa este echitabilă.

Consideră avocatul că o asemenea abordare este incorectă, iar pedeapsa aplicată de instanța de fond prea gravă, în raport cu fapta comisă.

5.3 Avocatul Daniliuc Nicolae, fără a indica vreun temei din cele 12 prevăzute la art.427 Cod de procedură penală în recursul său a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018 și a sentinței judecătorești Chișinău (sediul Buiucani) din 27 octombrie 2017 cu remiterea cauzei la judecare în procedură general în judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) cu conexarea ei la cauza penală de învinuire a lui Dmitrii Nadolin în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 287 Cod penal (judecător Munteanu Vasilisa).

Indică avocatul că, din materialele cauzei penale și din discuțiile cu condamnatul Lupașco Vadim a constatat faptul că în instanța de fond lui Lupașco Vadim i-a fost întinsă o cursă, din parte avocatului său Tocan Rodion și a procurorului Furtună Victor invocând că, avocatul Rodion Tocan și procurorul Victor Furtună printr-o înțelegere pe la spatele lui Lupașco Vadim, care este vorbitor de limba rusă și nu înțelege nimic în termenii juridici, a scris o cerere din numele lui Lupașco Vadim, adresată instanței de judecată, și l-a impus pe Lupașco Vadim să semneze cererea dată fără să-i explice conținutul acestei cereri și efectele ei, a prezentat cererea dată în instanța de judecată și a explicat instanței de fond că inculpatul Lupașco Vadim recunoaște vinovăția integral și este de acord ca instanța de judecată să examineze cauza dată în procedură simplificată în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală.

Menționează avocatul că, este regretabil faptul că instanța de fond și instanța de apel nu și-au dat seama că inculpatul Lupașco Vadim nu a făcut declarații nici la stadia urmăririi penale, nici în instanțele de judecată, nu a recunoscut vinovăția la stadia urmăririi penale și de odată în instanța de fond a recunoscut vinovăția. Condamnatul Lupașco Vadim a fost condamnat pentru o faptă pe care el nu a săvârșit-

o. Din contra, Lupașco Vadim a fost victima atacurilor din partea așa ziselor părți vătămate în cauza dată și sunt gată să demonstrez aceste fapte.

Indică apărarea că, în judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) se află pe rol cauza penală de învinuire a lui Nadolin Dmitrii în temeiul art.287 Cod penal și unicul argument, unica probă a procurorului în cauza Nadolin Dmitrii este acel precum că Lupașco Vădim a recunoscut vinovăția și automat se face vinovat și Nadolin Dmitrii însă Lupașco Vadim nu a recunoscut și nici nu recunoaște vinovăția pe cauza dată, nu este vinovat cu nimic și vom demonstra aceste momente.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

6.1 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului.

Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.

În corespundere cu art. 418 alin.(1), 338 alin.(2)-(4), 340 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect și cu referire la recursul declarat de către avocatul Daniliuc Nicolae în numele inculpatului la 02 noiembrie 2018 (*pct. 5. din decizie*), se atestă că, potrivit mandatului (f. d. 77 Vol. II) contract de asistență juridică a fost încheiat la data de 06.08.2018, iar recursul ordinar, potrivit ștampilei a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 02 noiembrie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege, peste aproximativ 3 luni de zile (f. d. 103-106 Vol. II).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Concomitent și jurisprudența CEDO menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de contestare a unei hotărâri judecătorești definitive, se face atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO (a vedea Hotărârea Chirea versus Republica Moldova).

Astfel, odată ce recursul ordinar, este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

6.2 Cu referire la recursul declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurenții în recursul ordinar declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.3 Referitor la temeiul de recurs invocat de procuror prin prisma pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Lupașco Vadim urmează să fie încasate din contul acesteia or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru

demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Astfel, Colegiul penal reține că, normele procedurale penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizelor, iar prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

Procurorul solicită în baza art. 227-229 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate în mărime totală de 576 lei pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală nr.1452 din 11 aprilie 2017, (f. d. 30-31) și raportului de constatare medico-legală nr.1493 din 14 aprilie 2017 (f. d. 32-33).

În susținerea celor menționate supra, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat nu reglementează încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlul de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care sunt achitate din bugetul de stat.

Prin urmare, se reține că raportul de constatare medico-legală nr. 1452 din 11 aprilie 2017 și raportul de constatare medico-legală nr. 1493 din 14 aprilie 2017 au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, astfel constituie cheltuieli ce urmează a fi achitate, conform prevederilor art.143 alin. (2) Cod de procedură penală (până la modificările din 09 februarie 2018), din contul mijloacelor bugetului de stat, ținând cont de prevederile art. 3 Cod de procedură penală, care stipulează, că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

6.4 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Tocan Radion în numele inculpatului Lupașco Vadim.

Recurentul în recurs a invocat drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

Raportând respectiva normă la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu decizia în latura aplicării și individualizării pedepsei și indică că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră.

În raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, Colegiul penal constată că lipsește implicarea instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea stabilirii pedepsei inculpatului, întrucât instanța de apel i-a aplicat inculpatului Lupașco Vadim, o pedeapsă echitabilă și în limitele Legii penale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent precum că inculpatul ar putea fi corectat și reeducat fără izolarea de societate, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Lupașco Vadim pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-78 Cod penal, ținând cont de faptul că inculpatul a comis infracțiune ce se atribuie la categoria celor grave, făcând parte din categoria infracțiunilor săvârșite cu intenție, care atentează la relațiile sociale referitoare la sănătatea persoanei și securitatea ordinii publice, caracterizată de un comportament cinic și obraznic al inculpatului, încălcând ordinea publică în mod grosolan, cu aplicarea violenței în urma cărora părților vătămate le-au fost provocate leziuni corporale de gravitate medie, acțiuni ce prezintă o gravitate sporită și care dețin rezonanță în rândurile opiniei publice și determină reacții negative ale acestuia asupra faptului dat, precum și pericolul social prezentat de către inculpat, circumstanțe care duc la imposibilitatea stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art.90 Cod Penal, care este prea blândă și nu va fi suficientă pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea de noi infracțiuni, iar o altă pedeapsă decât cea stabilită nu-și va atinge scopul.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. 1), 5) și 417 alin.8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Temei pentru a interveni în hotărârile instanțelor de fond, inclusiv din oficiu, lipsește.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare invocate și prevăzute de pct. 6), 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursurilor, al acuzatorului de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu și al avocatului Tocan Rodion în numele inculpatului Lupașco Vadim, ca fiind vădit neîntemeiate, iar al avocatului Daniliuc Nicolae în numele inculpatului, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe ***Lupașco Vadim xxxxx***:

- al acuzatorului de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu și al avocatului Tocan Rodion în numele inculpatului Lupașco Vadim, ca fiind vădit neîntemeiate;

- al avocatului Daniliuc Nicolae în numele inculpatului, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie